

ਟ੍ਰਾਈ

ਇਲਹਿਮਿਨ ਕਾਨੂੰਨ ਈਟੋਫੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ,
ਛੇਹਰਟਾ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

1950

ਬਨਾਮ

Sept 8 th

ਵਾਈਕ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ,
ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਦਿੱਲੀ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1949 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 3

ਵਾਯੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XV), ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (5) ਅਤੇ 5— ਧਾਰਾ 2 (5) ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਚਾਹੇ ਨਿਕਾਸੀ ਹੋਵੇ—ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਕੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਫਰਮ ਦਾ ਵਿਆਜ ਸੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (5) ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਫਰਮ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਯੂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਕੇਸ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, _ n. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ।

The Commis- ਜੀਐਸ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਆਰਪੀ ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ
sioner of Ex-
cess Profits
Tax

ਐਸਐਮ ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

E. Weston
C. J.

ਈ. ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਦਰਾਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਜਾਂ ਚਾਰ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਚਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਸਾਲ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਐਪ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ।

ਇਹ ਸੰਦਰਭ 1940 ਦੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਫਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਨਰਾਇਣ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲ, ਛੇਹਰਟਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਗਠਨ ਸਾਲ 1935 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ, ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਨ। ਸਿੰਘ, ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਛੇ ਆਨੇ, ਪੰਜ ਆਨੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਆਨੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ। ਛੇਹਰਟਾ ਵਿਖੇ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਇਸ ਫਰਮ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਜੋ ਰਿਬਨ ਅਤੇ ਲੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਨੂੰ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਐਮ ਬਰਾਇਡਰੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਲੀਜ਼ ਹੋਲਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈਣਾ ਸੀ। - ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 10 ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਗਭਗ 41,000 ਸ਼ੇਅਰ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 23,000 ਸ਼ੇਅਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, 41,000 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 33,340 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਨ।

ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ. ਮਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। 40,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਐਕਸ ਰੈਂਟਲ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਸੀਨਰ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਰੀਦਾਰਾਂ, ਇੱਕ ਡਾ. ਸੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ, ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ, £ ਵੈਸਟਨ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਨ.ਡੀ ਨੰਦਾ, ਇੱਕ ਭਰਾ-ਭਾਈ ਸੀ। ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੇ.

ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ, ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ। ਇਸ ਫਰਮ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1941 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਏਜੰਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਵੀ ਮਿਲਣੇ ਸਨ। ਓ 25 ਜਨਵਰੀ 1941 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਸਟਾਈਲ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਗਠਨ ਉਸ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਏਜੰਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਫਰਮ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ 17 ਮਾਰਚ 1941 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1941 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਝੌਤਾ 24 ਨਵੰਬਰ 1935 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਢਾਈ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਐਮ-ਵੀਵਿੰਗ ਬ੍ਰੈਂਡਰੀ [^] S (ਲਿਮਟਿਡ) ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਡੀ ਡਿਵੀਡੈਂਡ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਫਿਰ ਉੱਪਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੈੱਸ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਜਾਂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਈ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਤੀ-

CJ ^S ^o ⁿ cial ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਤੇ ਸੇਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ 1935 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ. 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1941 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਵੰਡ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਆਦਿ ਲਈ ਕਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ।

ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10A ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਫਰਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਨ, ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10A ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲਾਭ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਅਫਸਰ ਤਿੰਨ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਫਰਮਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ, ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਵੈੱਡ ਡਬਲਯੂ ਮਿਲਸ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਐਕਸੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਉਪਕਰ ਮੁਨਾਫੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵੈਸਟਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- 'ਸੀ, ਜੇ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਫਿਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ - ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:-

1. ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ?
2. ਕੀ ਮਨੋ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿਚ ਡਾ: ਸੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
3. ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ, ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ।
(5) ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ? "

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ

ਵਾਧੂ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10A ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਮੰਨਿਆ- $x \wedge_{\text{ac}}^{\text{anc}} j$ ਹੈ- ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟੈਕਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੈੱਸ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੀਨਰ:-

ਕੇ ਵੈਸਟਨ
^ J *

“ਕੀ ਧਾਰਾ 10 ਏ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ
ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੱਥ, ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ”

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ * ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

* -ਮੂਲ ਅਪੀਲ, ਅਤੇ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ- ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਸਾਹਿਬ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ £ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸੈੱਸ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ^{ਕਹਾਣਾ}

ਈਵੈਸਟਨ ' ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਣਾਉਣਾ - ਸੀਜੇਟੇਸ਼ਨ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਰੀ ਕੋਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਸੀ।

ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਾਇਜ਼ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਾਠਕ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੀਜੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕੇ ਕਿ ਫਰਮਾਂ, ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਸਥਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਵੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ ਸੈਸੀ ਫਰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। y ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਬ lic ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ

(j c o m p a n y ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ) ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਸਮੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਉਪਕਰ ਲਾਭ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਐਕਸਡੀਡਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਈ ਵੈਸਟਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 'c j, ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ, ਹੋਰ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫਾਇਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ

ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ, ਉੱਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10A ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਲਏ ਗਏ 40,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਨਾਫਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਸੈਸ ਮੇਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (5) ਦਾ ਅਸਾਹਿਤ- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

Tax

- (5) 'ਕਾਰੋਬਾਰ' ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ E. Weston
ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਾਹਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ - ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ। "

ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਬੰਗਾਲ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) (1949) 17 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 308

ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮੇਟੀ-

ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜੋ ਜੂਟ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਆਲੂਆਂ ਨੂੰ ਡੀਹਾਈਡ੍ਰੇਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਸੈੱਸ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਟੈਕਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ

C. ਜੇ* o n ਨੋ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੰਡ ਵੇ ਕਾਰ ਕੰਪਨੀ (1), ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਸਬਲੇਟ ਹਿੱਸੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ. ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਮੋਟਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਘਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬ-ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿਰਾਇਆ £ 400 ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ (1) ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ £ 400 ਦੀ ਆਮਦਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਫਿਟਸ ਟੈਕਸ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (2) ਵਾ*ਸਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਰੰਗਣਾ ਸੀ। ਜੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੰਗਾਈ ਪਲਾਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਹਲਾ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਰਿਆਲ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ.. ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ - ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰੰਗਾਈ ਪਲਾਂਟ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਜੋ

(1948) 16 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 98.
sm^et L

ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (5) ਦੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਅਰਥ ਦੇ(1) 1946 (2) A. E. R; 609.
ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋਣ ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਾਇਣ ਐਡ.

ਕਮਿਸ਼ਨ-

ਸਮੀਕਰਨ "ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀ" ਸਾਬਕਾ- > ਸਦਰਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਆਫ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (1) ਸੈੱਸ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਸੀਨਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭਾਫ ਡਰਾਫਟ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਹੇਸਟਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ 'ਸੀ. ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, * ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਗਾਲ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (2) 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਟ੍ਰੇਵਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਪਾਰ ਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(5) ਦੇ ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ, *ਰੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ* (3) ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 (ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (ਕਾਰੋਬਾਰ) ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

. Cl) 12 ਟੈਕਸ. ਕੇਸ. 63.

(2) (1949) ਟੀ.ਆਰ. 308.

* (3) ILR (1928) 55 ਕੈਲ. 1057

Messrs Naiaian
Swadeshi
\\ ca i nig Mills
V.
I he Commis-
sioner of Ex-
cess i orii<s
Tax

ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, *ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ' ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਨਕਮਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੇਬਲ। "

E. Weston
C. J.

1940 ਦੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (5) ਵਿਚਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ - ਵਪਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1), ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 4, ਉਪ ਨਿਯਮ (4), ਅਨੁਸੂਚੀ I 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922> ਜਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ। "

ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ "ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਡੇਸਾਊਟਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (2) ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਇਲਟੀ,

- (1) ILR (1928) 55 ਕੈਲ. 1057
- (2) 1946 (1) AER 58.

ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੇਟੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ (ਨੰਬਰ 2) ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (4) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ 12 (4) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ MR ਨੇ ਕਿਹਾ:-

**Messrs Narain
Swadeshi
Weaving Mills
V.
The Commis*
sioner of Ex-
cess profits
Tax**

E. Weston
C. J.

- 1 ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਉਪਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪ-ਭਾਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ' ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ* ਮੈਨੂੰ ਉਪਭਾਗ (4) ਦਾ ਅਸਲ ਅਤੇ ਇਕੋ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ: ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਅਸਲ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 2 (5) ਵਿੱਚ "ਕਾਰੋਬਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਮੇਸਰਸ ਨਰਾਇਣ ਖਾਸ ਤੱਥ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਖਰੀਦ ਕੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ- ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ^{ਵੇਚ ਕੇ ਬਿਨਾਂ} ਸ਼ੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ^{ਕੇ} ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਇੱਕ ਕੰਮੀਅਸ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਐਕਸਟੈਂਸਿਵ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਹਾਇਰਿੰਗ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਐਕਸਪੋਨਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ? 1 ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ^{cess i roiits ha ve} ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ^{ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ} ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ ਐਲ ਵੈਸਟਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

~ ਸੀ.ਜੇ

ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਤੋਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀ ਕੋਈ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਫਰਮ ਹਨ। ਇਹ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜੇ ਵੀ ਰਿਬਨ ਅਤੇ ਲੇਸ ਦਾ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। 40,000 ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਫੀਸਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੇਗੀ।

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ